

EIA - IPPC - SEA

**POUŽITELNOST STANOVISKA EIA
V ŘÍZENÍCH PODLE SLOŽKOVÝCH
ZÁKONŮ VE SVĚTLE AKTUÁLNÍ
JUDIKATURY NEJVYŠŠÍHO
SPRÁVNÍHO SOUDU**

*Lukáš Záruba
str. 2-3*

**EKOLOGICKÝ DOZOR STAVBY –
POTŘEBNÝ ČI NADBYTEČNÝ?**

*Aleš Hanslík
str. 4-7*

**EVROPSKÁ KOMISE ODLOŽILA
AGENDU EMISNÍHO OBCHODOVÁNÍ
S EMISEMI OXIDŮ DUSÍKU
A OXIDŮ SÍRY**

*Jan Slavík
str. 8*

**ZMĚNY OPERAČNÍCH PROGRAMŮ
A PROBLEMATIKA SEA**

*Petr Poláček
str. 9*

**PROCES POSUZOVÁNÍ VLIVŮ
NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ – POSUDEK**

*Libor Dvořák
str. 10*

VYJÁDRĚNÍ K ŽÁDOSTI – 2. ČÁST

*Kolektiv autorů MŽP
str. 11-13*

POUŽITELNOST STANOVISKA EIA V ŘÍZENÍCH PODLE SLOŽKOVÝCH ZÁKONŮ VE SVĚTLE AKTUÁLNÍ JUDIKATURY NEJVYŠŠÍHO SPRÁVNÍHO SOUDU

Lukáš Záruba

Mgr. Lukáš Záruba

Ministerstvo životního prostředí, odbor legislativní

e-mail: lukas.zaruba@mzp.cz

Abstrakt

For practical use it is very important to answer the question, for which subsequent procedures or processes the "EIA statement" shall be the necessary document. This article refers to recent jurisprudence of the Supreme Administrative Court that largely responds to question raised above. Some practical problems relating to the application of this procedure are also mentioned.

Klíčová slova:

EIA, Nejvyšší správní soud, stanovisko, navazující řízení

Nezvykle bouřlivou debatu vzbuzuje v poslední době otázka náležitého výkladu § 10 odst. 4 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí (dále jen „ZPV“). Přitom otázka použitelnosti stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí (dále jen „stanovisko EIA“) je zejména pro praxi otázkou kruciólní.

Je pravdou, že tato problematika není dosud v teorii ani praxi vnímána zcela jednoznačně. Dále bude popsáno, že judikatura Nejvyššího správního soudu z posledních let již přece jen poskytuje poměrně jasný výklad.

Relevantní právní úprava (§ 10 ZPV) k tomu uvádí: „*Stanovisko je odborným podkladem pro vydání rozhodnutí, popřípadě opatření podle zvláštních právních předpisů. Stanovisko předkládá oznamovatel jako jeden z podkladů pro navazující řízení nebo postup podle těchto předpisů [...]. Bez stanoviska nelze vydat rozhodnutí nebo opatření nutná k provedení záměru v žádném správním ani jiném řízení nebo v jiném postupu podle zvláštních právních předpisů.*“

Výkladem citovaných zákonných ustanovení lze dospět k jednoznačnému závěru, že stanovisko EIA musí být v každém případě podkladem pro taková povolující rozhodnutí, která jsou rozhodnutími nutnými k provedení záměru ve smyslu § 10 odst. 4 ZPV (typicky územní rozhodnutí, resp. stavební povolení). Není tedy sporu o tom, že pokud je pro realizaci záměru zapotřebí územní rozhodnutí (resp. stavební povolení), musí být stanovisko EIA, je-li podle ZPV vydáváno, jeho nutným podkladem.

V případě záměrů, u nichž se vydává pouze jediné rozhodnutí a které nejsou stavbou ve smyslu stavebního zákona, je nutné, aby stanovisko EIA bylo podkladem pro vydání tohoto rozhodnutí (např. krajský úřad vydávající souhlas k provozování zařízení podle § 14 zákona o odpadech musí

mít v takovém případě stanovisko EIA k dispozici a vzít jej do úvahy při svém rozhodování¹).

Nabízí se však i širší výklad. Striktním užitím gramatické metody výkladu² lze dikci § 10 odst. 4 ZPV „[b]ez stanoviska nelze vydat rozhodnutí nebo opatření nutná k provedení záměru v žádném správním ani jiném řízení nebo v jiném postupu podle zvláštních právních předpisů“ rozumět tak, že stanovisko EIA je podkladovým dokumentem pro vydání rozhodnutí nebo opatření v jakémkoliv správním či jiném řízení, tedy i mimo oblast předpisů týkajících se životního prostředí. Takto široký výklad však pravděpodobně nelze přijmout už z toho důvodu, že rozsah posuzování podle ZPV pokrývá toliko vlivy na veřejné zdraví a životní prostředí, nikoliv oblasti jiné.

Uvedené úvahy do značné míry koriguje aktuální judikatura Nejvyššího správního soudu z let 2008 – 2010. Poměrně jasně podporuje závěr, že stanovisko EIA musí být podkladem i pro jednotlivá správní rozhodnutí (např. rozhodnutí o udělení souhlasu podle § 12 a § 44 zákona o ochraně přírody a krajiny), na která navazují rozhodnutí další (např. stavební povolení). Nejvyšší správní soud totiž dovodil, že závazné stanovisko, jako je kupříkladu souhlas (či nesouhlas) orgánu ochrany přírody a krajiny k povolení stavby vydaný podle § 44 zákona o ochraně přírody a krajiny je správním rozhodnutím a podléhá samostatnému přezkumu ve správním soudnictví, neboť se jím zasahuje do právní sféry jednotlivce. Podmínkou je, že rozhodnutí musí být závazné pro výrokovou část navazujících správních rozhodnutí (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. října 2008, čj. 8 As 47/2005 – 86, www.nssoud.cz). V jiném rozhodnutí téhož soudu³ pak zazněl názor, že stanovisko EIA musí být podkladem pro rozhodnutí orgánu ochrany přírody podle § 12 a § 44 zákona o ochraně přírody a krajiny. Z citovaného rozsudku vyplývá, že ponechání zohlednění stanoviska EIA až na rozhodnutí stavebního úřadu o stavebním povolení by znemožnilo použití informací obsažených ve stanovisku EIA o vlivu stavby na krajinný ráz, příp. na zvláště chráněné území, neboť stavební úřad není oprávněn zahrnout závěry stanoviska EIA ohledně uvedeného předmětu řízení do svého rozhodnutí (stavebního povolení). V uvedených otázkách stavební úřad plně vychází z rozhodnutí orgánu ochrany přírody, stanoviskem EIA se zabývá pouze v rozsahu jím projednávaného předmětu řízení.

Obdobně se Nejvyšší správní soud vyjádřil také v řízení ve věci kataforesní linky v Dašicích⁴, kde předmětem řízení bylo posouzení, zda krajský úřad mohl vydat povolení

1 K tomu např. KNAPP, V., *Teorie práva*, s. 170 an.: „*Výklad gramatický posuzuje vykládaný jazykový text právní normy z hlediska pravidel gramatických, resp. pravopisných.*“

2 Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. ledna 2010, čj. 1 As 91/2009 – 83.

3 Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. května 2010, čj. 9 As 15/2010 – 110.

4 § 149 správního řádu.

ke zkušebnímu provozu zařízení, aniž by od příslušného úřadu požadoval vydání stanoviska EIA jako podkladu pro své rozhodování. Ve vztahu k povolení orgánu ochrany ovzduší podle § 17 zákona o ochraně ovzduší zde soud konstatoval, že „[...] by bylo nelogické, aby informace obsažené ve stanovisku EIA byly k dispozici pouze stavebnímu úřadu před vydáním kolaudačního rozhodnutí (nebo příp. dle skutkové situace stavebního povolení) a nikoli dotčenému orgánu státní správy (zde orgánu ochrany ovzduší), který je z hlediska své působnosti povolán a nadán odbornou kompetencí posuzovat a rozhodovat odborné otázky. V případě, kdy by příslušný dotčený orgán v řízení podle složkového zákona rozhodl bez znalosti závěrů obsažených ve stanovisku EIA, ztratilo by do jisté míry jeho vlastní stanovisko či rozhodnutí, sloužící jako podklad pro rozhodnutí stavebního úřadu, svůj smysl, jelikož by závěry EIA nezohlednil, resp. zohlednit nemohl. Nelze ani vyloučit situaci, kdy závěry stanoviska EIA a rozhodnutí dotčeného orgánu státní správy vyzní rozporně. Dotčený orgán by proto měl mít k dispozici stanovisko EIA i proto, aby své rozhodnutí řádně, dostatečně a přesvědčivě odůvodnil, a to především v situaci, kdy se od závěrů stanoviska EIA odchýlí nebo s nimi bude jeho názor dokonce v přímém rozporu. Zpětně by totiž na závěry stanoviska EIA již nemohl nijak reagovat a stavební úřad by musel řešit situaci, kdy by mu byly v podkladových rozhodnutích předloženy rozporné závěry stanoviska EIA a dotčeného orgánu ke stejnému předmětu posuzování“.

Lze tedy shrnout, že recentní judikatura Nejvyššího správního soudu vykládá § 10 odst. 4 ZPV tak, že stanovisko EIA má být povinným podkladem i v řízení o vydání dalších, ve vztahu k územnímu rozhodnutí či stavebnímu povolení tzv. „podkladových“ rozhodnutí, jako jsou například povolení orgánu ochrany ovzduší ke stavbě zdrojů znečištění ovzduší (§ 17 odst. 1 písm. c) zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší) nebo souhlas k provozování zařízení pro nakládání s odpady (§ 14 odst. 1 zákona o odpadech). Totéž platí i ve vztahu k podkladovým aktům, které jsou vydávány ve formě závazných stanovisek⁵.

V této souvislosti je namístě upozornit na soudní rozhodnutí⁶, které praví: „[u]stálená judikatura vrcholných soudů představuje ve svém materiálním rozměru právní normu. Změnu či zpřesnění této judikatury pak lze ve funkčním smyslu považovat za novelu právního předpisu s temporálními účinky, které změna právního předpisu tradičně má“. Soudy rozhodující ve správním soudnictví tak mají povinnost od okamžiku

ku vyhlášení rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu podle tam zaujatého právního názoru postupovat ve všech probíhajících a v budoucnu zahájených řízeních.

S přihlédnutím ke zmiňované judikatuře Nejvyššího správního soudu lze jednoznačně uzavřít, že stanovisko EIA by mělo být vypracované ještě před vydáním dílčích rozhodnutí podle složkových zákonů v oblasti životního prostředí, na podkladě kterých je poté finální rozhodnutí vydáno, jsou-li ona dílčí rozhodnutí pro daný předmět řízení rozhodnutím konečným.

Pojem „rozhodnutí“ se ovšem v důsledku soudní judikatury stává značně fluidním. Pravděpodobně již totiž nelze vytačit s jeho definicí obsaženou v § 67 odst. 1 správního řádu, když z výše citovaného usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu lze dovodit, že závazná stanoviska (např. souhlas podle § 44 zákona o ochraně přírody a krajiny) jsou z materiálního hlediska správním rozhodnutím⁷. Ačkoliv soud se zatím v tomto smyslu vyslovil kazuisticky pouze ve vztahu k závazným stanoviskům podle § 12 a § 44 zákona o ochraně přírody a krajiny, do budoucna nelze vyloučit rozšíření tohoto výkladu také na další závazná stanoviska vydávaná podle složkových zákonů.

Situaci navíc znepřehledňuje i obtížně uchopitelný pojem „opatření“ [§ 10 odst. 4 věta třetí ZPV]. Na první pohled může být totiž vnímán jako určitá všeobjímající kategorie správních aktů, které nelze podřadit pod pojem „rozhodnutí“. Jelikož v současném právním řádu bychom legální vymezení „opatření“ hledali marně, jeví se z dnešního úhlu pohledu jeho užití v ZPV jako obsoletní.

Soudní judikaturou předestřený výklad není přijímán bez výhrad, když zejména praxí je poukazováno na problémy, jež může aplikace takového postupu přinést. Tak především nelze nevidět zvýšené nároky na koordinaci postupů jednotlivých orgánů veřejné správy, pakliže by i dotčené orgány vydávající závazná stanoviska stíhala povinnost učinit si úsudek či ověřit, zda předložený záměr podléhá procesu EIA či nikoliv. Dále by bylo třeba zodpovědět, jak mají dotčené orgány postupovat v případech, kdy půjde o záměr, který má být posuzován podle ZPV, žadatel ale přesto stanovisko EIA nepředloží. Má dotčený orgán vydat negativní závazné stanovisko, když přerušení řízení nepřipadá v úvahu a zároveň platí vázanost lhůtami (§ 6 ve spojení s § 80 správního řádu)? Nebo je možné postupovat ve smyslu § 155 odst. 3 správního řádu, podle kterého lze v odůvodněných případech nevydat správní úkon podle části čtvrté správního řádu s tím, že dotčenou osobu je třeba na požádání o tomto pouze písemně uvědomit?

Předložené téma tak bude bezesporu i v nejbližší době předmětem odborné diskuze jak na úrovni právní teorie, tak i praxe. Patrně nelze vyloučit ani řešení legislativní úpravou předmětného ustanovení, nepovedou-li dostupné výkladové metody k jednoznačnému vodítku, jak v praxi zákon aplikovat.

5 Srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. října 2008, č. 8 As 47/2005 – 86.

6 V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19. ledna 2010, č. 1 As 91/2009 – 83 je k tomu uvedeno: „Z judikatury zdejšího soudu lze dovodit, že jak souhlas se zásahem do krajinného rázu (§ 12), tak souhlas s umístěním, resp. povolováním staveb v chráněné krajinné oblasti (§ 44) jsou rozhodnutími vydávanými ve správním řízení (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 12. 10. 2004, č. j. 6 a 97/2001 – 39, dostupné na www.nssoud.cz). Rozhodnutí o udělení souhlasu podle § 12 a § 44 zákona o ochraně přírody a krajiny podléhá samostatnému přezkumu ve správním soudnictví, neboť se jimi zasahuje do právní sféry jednotlivce. Na tomto závěru nic nemění ani skutečnost, že napadené rozhodnutí je jedním z řetězců se správních rozhodnutí, na něhož navazují rozhodnutí další (např. stavební povolení). Podmínkou je, že rozhodnutí musí být závazné pro výrokovou část navazujících správních rozhodnutí (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 10. 2008, č. j. 8 As 47/2005 – 86, publikované pod č. 1764/2009 Sb. NSS, dostupné na www.nssoud.cz)“.

7 VEDRAL, J., Správní řád - komentář, s. 829.: „Z hlediska procesního je závazné stanovisko úkonem správního orgánu prováděným podle části čtvrté správního řádu, tedy určitým kvalifikovaným vyjádřením správního orgánu k určité otázce [...]“.

EKOLOGICKÝ DOZOR STAVBY – POTŘEBNÝ ČI NADBYTEČNÝ?

Aleš Hanslík

Ing. Aleš Hanslík
DOPRAVOPROJEKT Ostrava spol. s r.o.
Masarykovo náměstí 5/5
702 00 Ostrava – Moravská Ostrava
e-mail: A.Hanslik@dpova.cz

Abstrakt

The aim of this thesis is to describe function of ecological supervisor on building site during construction works. Practical examples go from the author's work experience with bridge construction across river Ostravice near Baška village in Moravia-Silesia region.

Klíčová slova:

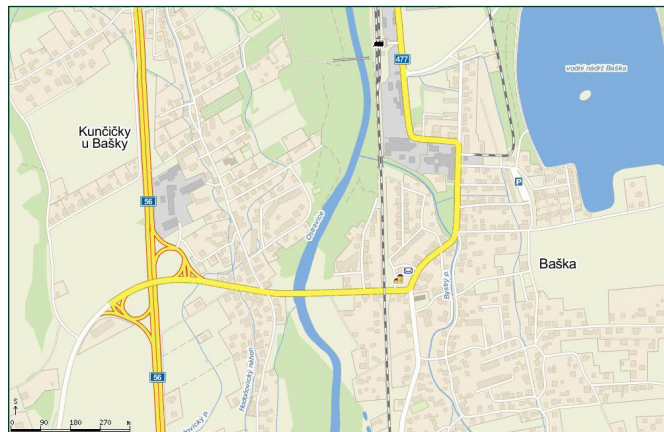
ekologický dozor, ochrana přírody, stavební činnost

Úvod

Ekologický dozor na stavbě je při přípravě staveb pojmem často dlouze diskutovaným, ale jen málo prakticky prověřeným. Při zjištění, že daný projekt prochází územím, které nese statut chráněného území (ať už velkoplošného nebo maloplošného), projektanti záměrů často pouze zmíní charakter ochrany a projektují jako v běžné lokalitě, pouze s odkazem na to, že stavba bude provedena pod dohledem ekologického dozoru. Je ale toto opravdu úkolem ekologického dozoru? Nejsou taková očekávání od ekologického dozoru poněkud přemrštěná? Odpověď nejen na tyto otázky bych rád podal v následujících řádcích, které jsou založeny na osobní zkušenosti autora článku s prací ekologického dozoru na stavbě.

Legislativní rámec

Poloze ekologického dozoru doposud nemá přímou oporu v platné legislativě. Rovněž není dána struktura práce takového pracovníka, ani požadavky na autorizaci či doložení profesní způsobilosti. Mnoho stavebníků (zejména z okruhu municipalit, ale často i z okruhu soukromých investorů) v několika posledních letech pociťuje potřebu zajistit environmentální přijatelnost prováděné stavby přítomností speciálního pracovníka.

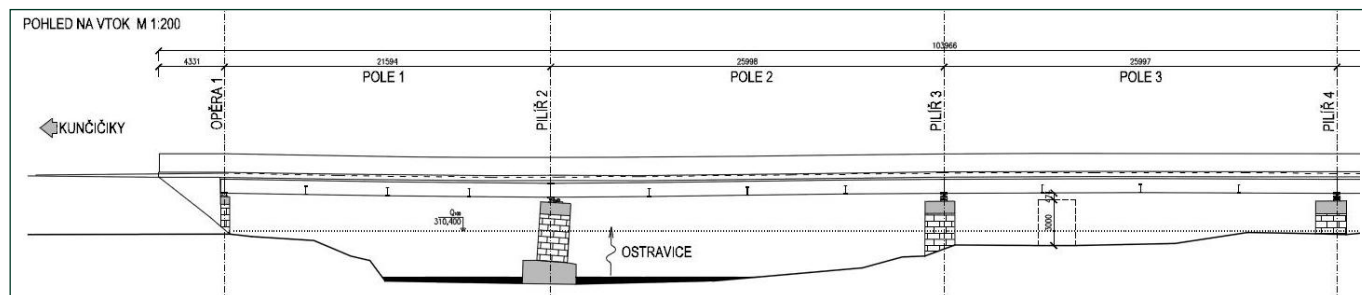

Obr. 1: Poloha zájmové lokality ve výřezu mapy

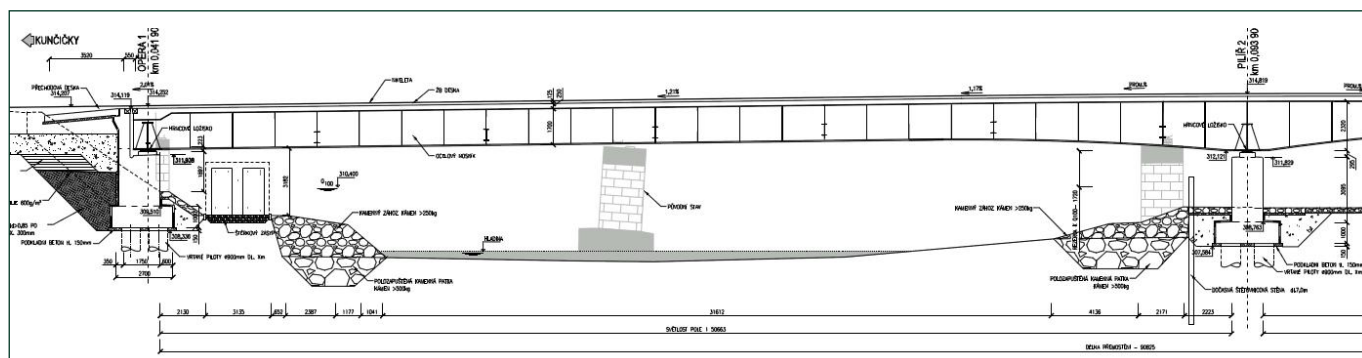
V obecné rovině lze říci, že zmínky o ekologickém-environmentálním dozoru jsou uvedeny v zákoně č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny v platném znění. V § 67 odst. 1 je uvedeno, že každý, kdo zamýšlí uskutečnit závažné zásahy, které by se mohly dotknout zájmů ochrany přírody, je povinen předem zajistit na svůj náklad provedení přírodovědného průzkumu dotčených pozemků.

Stavební zákon ukládá stavebníkovi zřídit při provádění stavby funkci dozoru. Tato funkce je ovšem míněna více technicky. Velmi obecně je míněn odst. 1 § 152 zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon v platném znění, kde jsou definovány povinnosti stavebníka-mimo jiné i ochrana životního prostředí a majetku. Povinnost stavebníka zajistit technický dozor je v zákoně exaktně uvedena pro stavby financované z veřejných rozpočtů (dle § 152 odst. 4 zákona č. 183/2006 Sb., v platném znění). Osoba vykonávající stavební dozor je pak odpovědná spolu se stavebníkem, za soulad prostorové polohy stavby i za dodržení rozhodnutí a jiných opatření vydaných k uskutečnění stavby (§ 153 odst. 3 stavebního zákona).

Velmi často je činnost ekologického dozoru vyžadována i ve vyjádřeních, stanoviscích a rozhodnutích dotčených orgánů ochrany přírody, při vydávání nutných dokumentů pro realizaci stavby (např. Závěr zjišťovacího řízení (dle § 7) resp. Stanovisko (dle § 10) zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí; Výjimka ze zákazů u památných stromů a zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb., v platném znění; apod.).

Obr. 2: Podélný řez demolovaným mostem

Obr. 3: Podélný řez novým mostem s vyznačením původního stavu

V následujícím článku bych rád odpověděl na otázku, zda a případně do jaké míry je pro ekologický dozor nezbytné být držitelem autorizace (dle zákona č. 114/1992 Sb., v platném znění), a také stanovit, jaká je úloha ekologického dozoru při přípravě a realizaci stavby.

Náplň činnosti

Název pozice jako takový – „ekologický dozor“ – v sobě nese kontrolní prvek. Oproti technickému dozoru stavby nemá ekologický přesně definován rozsah pravomocí, a je tedy pouze na objednateli-stavebníkovi, jaké pravomoci s ekologickým dozorem smluvně sjedná. Obecně je možné doporučit, aby ekologický dozor stavby úzce spolupracoval s technickým dozorem stavby, ať už z důvodu pravomocí, tak z důvodu orientace v chodu stavby i z hlediska kontroly provedených prací. Na základě rozsahu, délky a závažnosti stavby je potřeba uvážit, zda je nutné, aby byl ekologický dozor vykonáván kontinuálně, popřípadě zda stačí dozor občasný.

Zkušenosti s prací ekologického dozoru na stavbě

Výkon činnosti ekologického dozoru na stavbě byl smluvně sjednán pro stavbu mostu přes řeku Ostravici v obci Baška. Most ev.č. 477-036, který spojoval obec Baška s obcí Kunčičky u Bašky (a potažmo i se silnicí I/56) byl poškozen při povodňové vlně v květnu roku 2010. Most byl postaven v roce 1961, a jednalo se o ocelový trámový most se zpraženou železobetonovou deskou. Nosnou konstrukci poškozeného mostu tvořilo 5 ks ocelových svařovaných nosníků se třemi příčnými v poli a jedním nad podporou. Nosníky byly spojené, o čtyřech polích (21,6m, 26,0m, 26,0m a 21,6m), celková délka přemostění pak 93,20 m. Zřejmou nevýhodou tohoto stavebního řešení je umístění jednoho pilíře v korytě toku řeky Ostravice. Vozovka byla řešena jako živičná s šířkou mezi obrubami 7,0 m. Po stranách mostu byly umístěny železobetonové římsy s kamenným obrubníkem a s jednostranným chodníkem šířky 1,4 m. Součástí mostní konstrukce byly 3 ks sloupů veřejného osvětlení. Na povodní straně mostu byly vedeny inženýrské sítě (vodovodní řád, kabely NN, a kabely VO). Vzhledem ke stáří mostu byly na mostní konstrukci shledány již v roce 2009 některé poruchy, jednalo se zejména o obnaženou a korodující výtzu, praskliny v římsě a inkrustace, odprýskání nátěrů PKO a koroze hlavních nosníků. Celkový stavebně-technický stav mostu byl před povodní označen jako špatný.

Dne 23. května 2010 rozvodněná Ostravice podemlela pilíř umístěný v korytě řeky tak silně, že pilíř poklesl, a naklonil se směrem k prostřednímu pilíři (viz. obrázek č. 2). Touto deformací došlo k vyčerpání posunů ložisek, jejich vypadení z uložení, a nosná konstrukce dosedla na úložný práh

pilíře. Pokles mostu v místě pilíře byl 300 mm od původní nivelety. Most byl zaměřen 25. 6. 2010, o dva dny později 27. 6. 2010 bylo provedeno druhé měření, tentokrát jen pilíře. Měření ukázalo, že za tyto dva dny se pilíř posunul ve vodorovném směru o dalších 10 mm směrem k prostřednímu pilíři. Je tedy zřejmé, že pilíř nebyl stabilizovaný a hrozilo jeho zřícení.

Správce komunikace po dohodě se statikem rozhodl o zpracování projektové dokumentace na demolici mostu, a následně zadal projekt realizace mostu nového. Protože byla situace na stavbě životu nebezpečná, byl most pro provoz automobilů i pěších uzavřen, a urychleně bylo požádáno o jeho demolici. Při projektové přípravě bylo zjištěno, že řeka Ostravice je v zájmovém území chráněna jako území evropsky významné lokality Řeka Ostravice (CZ 0813462). Z tohoto důvodu byl na stavbě ustaven ekologický dozor. Samotné slovo dozor ovšem plně nevystihuje náplň činnosti pracovníka.

Záměr jako takový je možné rozdělit na 3 oddělené etapy:

1. **demolice původního mostu**, který byl poškozen při povodňové vlně
2. **výstavba lávky pro pěší**, která zajistí propojení Bašky a Kunčiček u Bašky alespoň pro pěší a cyklisty
3. **výstavba mostu nového**, v ose mostu stávajícího, ovšem bez pilíře v toku řeky Ostravice

Ekologický dozor ve fázi projektové přípravy všech uvedených etap vykonával funkci poradní, která zahrnovala zejména jednání s dotčenými orgány ochrany přírody (Krajský úřad Moravskoslezského kraje, Magistrát města Frýdku-Místku), účast na jednáních při přípravě projektové dokumentace, konzultace a připomínkování technologických postupů výstavby i práce in-situ (dendrologický průzkum). Domnívám se, že pozice ekologického dozoru je v této fázi velmi významná, protože je nutné koordinovat projekční přípravu (poměrně spěšnou-z důvodu havarijního stavu mostu) s požadavky dotčených orgánů ochrany přírody i s nutnými průzkumy provedenými při přípravě stavby. Vzhledem k činnosti ve smáčené části koryta toku bylo nutné zajistit ichtyologický průzkum a zpracovat odborné posouzení z hlediska možného vlivu na lokalitu soustavy Natura 2000. Získávání vyjádření dotčených orgánů ochrany přírody bylo nutné pro každou z výše uvedených fází realizace projektu, protože jednotlivé etapy byly projektovány postupně-vzhledem k časové tísní (prioritou byl most jako takový, který byl v havarijním a životu nebezpečném stavu; dále bylo nutné zajistit alespoň pro pěší propojení mezi Baškou a Kunčičkami, a následně doprojektovat nový mostní objekt přes Ostravici).

Jedním z poznatků, který jsem získal již při prvních jednáních se zhotovitelem stavby, bylo poměrně nízké environmentální povědomí, a také poměrně zjevná obava z funkce ekologického dozoru a z jeho přítomnosti na stavbě. Činnost jako taková byla vykonávána dle prací na stavbě probíhajících. Před započítím demolice mostu bylo nutné projednat se zhotovitelem mimo jiné i technologický postup demolice, jehož plnění in-situ bylo kontrolováno i fotodokumentováno. Další významnou částí, která byla projednávána, bylo provedení montáže nosné ocelové konstrukce mostu, která si vyžádala dočasný vstup do koryta toku. Zde je namístě připomenout, že zhotovitel stavby v drtivé většině případů usiluje o co nejméně komplikovanou realizaci díla, která vždy nebývá environmentálně přijatelná. Jedním z úkolů ekologického dozoru by tedy mělo být navržení takového způsobu realizace stavby, který by byl environmentálně co nejpříjemnější a přitom ekonomicky i technicky proveditelný.

Samotnou kapitolou práce je pak přímá dozorová činnost, kdy ekologický dozor kontroluje způsob a rozsah kácení dřevin (aby nebylo provedeno mimo nejnutnější rozsah), provedení ochranných opatření dřevin-bednění, důsledné dodržování všech podmínek vydaných rozhodnutí a stanovisek dotčených orgánů ochrany přírody, a také ostatní povinnosti zhotovitele nejen ve vztahu k zákonu č. 114/1992 Sb., ale i k ostatním složkovým zákonům životního prostředí: při demoliciích zejména zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech v platném znění, před začátkem stavebních prací dohled nad provedením skryvky orníční vrstvy a dohled nad rozproštěním skryvky kulturních vrstev půdy (dle příl. č. 5 k vyhlášce MZE č. 13/1994 Sb.). V environmentálně exponovaných lokalitách je vhodné dbát také na zabezpečení staveniště s ohledem na migraci zvěře. Zde se poněkud kříží zájmy ochrany zdraví resp. zájmy bezpečnosti staveniště a ochrany přírody; základní rozpor je ve způsobu ohrazení plochy stavby, která by měla být cizím osobám nepřístupná, ale zároveň by měla být přístupná pro migrující faunu (např. vydra). I přes veškerou snahu se tento rozpor nepodařilo uspokojivě vyřešit. Pokud bude stavba v říční bermě oplocena mobilními ploty (pozinkovaný rám, ukotvení do betonových patek), bude staveniště do jisté míry zabezpečeno před vniknutím cizích osob, bude ale zároveň zamezeno migraci fauny podél toku v nesmáčené části. Vymezením staveniště pomocí vodorovně uchycených dřevěných latí-desek sice dojde k vymezení staveniště a k umožnění migra-

Obr. 4: Fotografie podemletého pilíře v toku řeky Ostravice

ce fauny podél toku, ale nedojde k zabezpečení před vniknutím cizích osob.

Činnost ekologického dozoru by měla být také zaměřena na doporučení pro vhodnou realizaci prací. Zejména při stavební činnosti v blízkosti vodních toků a ve vodních tocích je vhodné, aby ekodozor vedl evidenci nebo alespoň přehled výšek hladin dané vodoteče. Zejména u toků přírodních a přírodě blízkých (neregulovaných) je vzestup hladin možno očekávat nejen periodicky (např. při jarním tání sněhu), ale také po dlouhodobějších a déletrvajících srážkách. Nárůst výšky hladiny je u těchto toků velmi rychlý, což se potvrdilo i v případě stavby mostu přes řeku Ostravici. V daném případě byly demoliční práce prováděny v červenci 2010 za deštivého počasí, které trvalo cca 5 dnů, přičemž srážkové úhrny byly velmi vysoké. Zvýšení hladiny v řece Ostravici pak proběhlo rychlostí max 5 cm/min., i v profilu Baška-most (tedy po soutoku s Čeladenkou a před soutokem s Morávkou), který je poměrně široký.

Mezi povinnostmi ekologického dozoru také patří podávání reportů dotčeným orgánům státní správy resp. orgánům ochrany přírody, které toto stanoví ve vydaných stanovisech a rozhodnutích.

Shrnutí

Modelová stavba-most přes řeku Ostravici v obci Baška je příkladem stavby navržené ve zvláště chráněném území. Poměrně netypické bylo stavební řízení resp. řízení o odstranění stavby, které proběhlo dle § 177 zákona č. 183/2006 Sb., v platném znění. I z tohoto důvodu bylo nutné získat některá rozhodnutí orgánů ochrany přírody až během samotného průběhu prací. Činnost ekologického dozoru lze na základě výše uvedeného rozdělit na:

1. činnost před započítím stavebních prací

- studium projektové dokumentace
- jednání s objednatelem činnosti ekologického dozoru o rozsahu a četnosti vykonávaných prací
- konzultační činnost při přípravě projektové dokumentace, připomínkování technologických postupů realizace jednotlivých stavebních objektů
- zajištění a koordinace nutných odborných průzkumů a studií (dendrologický průzkum, průzkum dle §§ 45i a 67 zákona č. 114/1992 Sb., v platném znění)
- jednání s dotčenými orgány státní správy, získání nutných výjimek (např. dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb., v platném znění) a povolení (např. § 8 zákona);

Vizualizace č. 1: Návrh nového mostního objektu

2. vlastní dozorová činnost v průběhu výstavby

- dohled nad vykonávanými pracemi; kontrola plnění podmínek vydaných povolení a rozhodnutí
- kontrola úplnosti a kvality provedení navržených kompenzačních opatření
- koordinace popř. výkon záchranných transferů, odlovů apod.
- pravidelná účast na kontrolních dnech stavby-vhodné je vymezit samostatný oddíl v zápise z každého kontrolního dne; zápisy do stavebního deníku, úzká spolupráce s technickým dozorem stavby
- nutná reportovací činnost
- sledování stavu složek ŽP (např. sledování výšky hladiny vodotečí - je-li potřeba)

3. činnost po ukončení realizace dozorovaného záměru

- podávání reportů dotčeným orgánům ochrany přírody resp. státní správě obecně
- podávání reportů objednateli ekologického dozoru dle dohodnutých schémat

V úvodu článku byla položena otázka, zda se jeví jako nezbytné, aby byla osoba ekologického dozoru držitelem autorizace (dle zákona č. 114/1992 Sb., resp. dle zákona č. 100/2001 Sb., v platném znění). Na základě výše uvedeného lze dovodit, že autorizace není nezbytně nutná, pro výkon činnosti ovšem je místy nutné zajištění odborných průzkumů resp. posouzení, které mohou provádět jen osoby autorizované. Jako nutné se tedy jeví zejména znalost místního prostředí a vzdělání v oboru ochrany přírody resp. biologických věd se současným přehledem a orientací ve stavebních postupech a stavební legislativě.

Použitá literatura

- Zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí v platném znění
 Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny v platném znění
 Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádku v platném znění
 Projektová dokumentace: Most ev.č. 477-036 přes řeku Ostravici v obci Baška. Ing, René Závada, DOPRAVOPROJEKT Ostrava spol. s r.o., 2010
 LOJKÁSEK, B.: Biologický průzkum a posouzení vlivu zásahu do vodního toku Ostravice. Ostrava, 2010
 LOSÍK, J.: Odborná studie vlivu záměru na lokalitu soustavy Natura 2000. Olomouc, 2010

EVROPSKÁ KOMISE ODLOŽILA AGENDU EMISNÍHO OBCHODOVÁNÍ S EMISEMI OXIDŮ DUSÍKU A OXIDŮ SÍRY

Jan Slavík

Ing. Jan Slavík, Ph.D.
Ministerstvo životního prostředí
e-mail: jan.slavik@mzp.cz

Abstrakt

The European Commission has carried out two studies on European wide NO_x/SO_x trading system as a replacement to the BAT-based permitting system of the IPPC Directive/IED. The results of the studies show that a trading scheme for these two pollutants could be cost-effective, but also reveal a number of important drawbacks such as uncertainty in the planning of investment for industry and possible related delay in the implementation of the IED and concerns on local effects on the air quality. The European Commission has therefore decided not to pursue action with regard to a NO_x/SO_x trading system.

Klíčová slova:

IPPC, směrnice o průmyslových emisích, emisní obchodování, oxidy dusíku, oxid siřičitý, ochrana životního prostředí, Evropská unie

V článku „Možnosti emisního obchodování s emisemi oxidů dusíku a oxidů síry v rámci IPPC“, který byl minulý rok zveřejněn na stránkách tohoto periodika, byla rozsáhle probírána problematika obchodování s NO_x a SO_x, různé modely alokací, dosavadní zkušenosti z evropských zemí i Spojených států amerických, závěry aktuálních studií a také kroky Evropské komise (EK) v této oblasti.

Emisní obchodování s NO_x a SO_x nahrazuje standardní ukládání emisních limitů systémem povolenek, který je v zásadě analogický existujícímu modelu pro skleníkové plyny, vycházející ze směrnice 2003/87/ES o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů (EU ETS). Podle původních představ EK by možný budoucí systém spočíval ve vyjmutí emisí pro předmětné plyny z integrovaných povolení k roku 2016. K emisnímu obchodování by byla zpracována příslušná legislativa.

Aktivity EK vycházejí ze závazku, který byl uložen ve sdělení Evropské komise (EK) s názvem KOM(2007)843 v konečném znění „Směrem k lepší politice v průmyslových emisích. V tomto sdělení se EK zavázala danou problematiku prozkoumat.

Výsledkem byly studie, které byly v průběhu roku 2010 představeny odborné veřejnosti, představitelům průmyslu, nevládních ekologických organizací a členských států. Studie se zabývaly různými modely alokací a obchodování a zkoumaly jejich ekonomické, environmentální a další dopady. Studie došly k závěru, že systém obchodování je ekonomicky výhodný a nemá závažnější dopady na místní životní prostředí, nicméně jak použitý výpočetní model, tak závěry byly předmětem kritiky. Na možné negativní dopady

na imisně zatížené lokality upozorňovala i Česká republika.

Mimo jiné na základě připomínek z proběhlé debaty se EK rozhodla prozatím ukončit své aktivity v této oblasti a dále nepokračovat na přípravě podkladů ani vlastních návrhů evropské legislativy. Podle prohlášení EK zpracované studie prokázaly, že emisní obchodování s NO_x a SO_x může být ekonomicky efektivnější než ukládání emisních limitů vycházejících z nejlepších dostupných technik (BAT) podle směrnice 2010/75/EU o průmyslových emisích (IED). Ukázaly však i několik úskalí, která nemohou být ignorována.

- Implementace IED bude požadovat po průmyslu příslušné investice, zejména v oblasti BAT. Jejich plánování může být potenciálním zavedením emisního obchodování NO_x a SO_x zkomplikováno, protože se zvýší množství nejistot. V konečném důsledku to může vést k opoždění při implementaci IED, včetně možných negativních dopadů na životní prostředí.
- Nebyly zcela rozptýleny obavy, které se týkaly možných dopadů na místní životní prostředí a také cíle EU v oblasti kvality ovzduší.

Kroky EK tak umožní se plně soustředit na implementaci IED na národní úrovni.

Použitá literatura

KOM(2007) 843 v konečném znění Sdělení Komise Radě Evropskému parlamentu, Hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: Směrem k lepší politice průmyslových emisí. Brusel. 21. 12. 2007.
Assessment of the Possible Development of an EU-wide NO_x and SO₂ Trading Scheme for IPPC Installations - Final Report, Brusel: Entec UK Limited, 2010, [citováno 2011-03-10], Dostupné z URL < http://circa.europa.eu/Public/irc/env/ippc_rev/library?l=/emissions_trading/final_report_first/report_10235i2pdf/_EN_1.0_&a=d >
Economic analysis to support an Impact Assessment of the Possible Establishment of an EU-wide Emissions of NO_x and/or SO₂ - Final Report, Brusel: Entec UK Limited, 2010, [citováno 2011-03-10], Dostupné z URL < http://circa.europa.eu/Public/irc/env/ippc_rev/library?l=/emissions_trading/final_report_second/26803_171210i2pdf/_EN_1.0_&a=d >

ZMĚNY OPERAČNÍCH PROGRAMŮ A PROBLEMATIKA SEA

Petr Poláček

*Ing. Petr Poláček
Ministerstvo životního prostředí*

Abstrakt

V současnosti dochází k revizím operačních programů. K těmto změnám je dokládáno vyjádření Ministerstva životního prostředí ČR, ve kterém je konstatováno, zda se jedná o změnu koncepce dle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a zda je nutné podrobit změnu koncepce procesu SEA.

V současnosti dochází k revizím operačních programů, tzn. ke změnám koncepcí, které jsou spolufinancovány z prostředků fondů Evropských společenství a podléhají směrnici Evropského parlamentu a Rady 2001/42/EC (směrnice SEA). Jedná se například o Operační program Praha

– Konkurenceschopnost, ROP NUTS II Střední Čechy či ROP NUTS II Jihozápad.

Především se jedná o takové změny, které nemění původní dokument jako celek a nemění ani výchozí předpoklady, na nichž bylo založeno Vyhodnocení těchto koncepcí z hlediska vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví, jde tedy např. o realokace finančních prostředků apod.

K těmto změnám koncepcí je dokládáno vyjádření národní autority (v tomto případě Ministerstva životního prostředí ČR) ve kterém je konstatováno, zda se jedná o změnu koncepce ve smyslu § 10a odst. 1 písm. c) zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů a zda je nutné podrobit změnu koncepce procesu SEA dle tohoto zákona. Vyjádření Ministerstva životního prostředí je dokládáno z důvodu předcházení provádění zjišťovacího řízení resp. nedůvodnému posuzování těchto změn.

PRAVIDELNÁ RUBRIKA O PROCESECH EIA, SEA A IPPC POKRAČUJE POPISEM PROCESŮ. U PROCESU EIA SE VĚNUJE POPISU POSUDKU, U IPPC DRUHÉ ČÁSTI POVOLOVACÍHO ŘÍZENÍ.

PROCES POSUZOVÁNÍ VLIVŮ NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ – POSUDEK

JUDr. Libor Dvořák

Účelem posudku o vlivech záměru na životní prostředí je zejména posouzení dokumentace z hlediska její správnosti a úplnosti (včetně metod hodnocení aplikovaných v dokumentaci), dále posouzení technického řešení záměru a navržených opatření (kompenzačních a jiných) a v neposlední řadě také vypořádání vyjádření uplatněných k dokumentaci. Na základě toho pak zpracovatel posudku zhodnotí, zda je záměr ve svém celku přijatelný z hlediska jeho vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví a v tomto smyslu navrhne stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí.

Stejně jako dokumentaci je i posudek oprávněna zpracovávat výhradně osoba, která je držitelem autorizace ve smyslu § 19 zákona č. 100/2001 Sb. Charakter posudku jako do určité míry odborné oponentury k dokumentaci je v tomto směru podtržen v zákoně vyjádřenou zásadou, podle níž ten, kdo se podílel na zpracování oznámení nebo dokumentace, se nemůže ani dílčím způsobem zúčastnit na zpracování posudku. Stejně tak zákon zakazuje, aby zpracovatel posudku jakkoli přepracovával či doplňoval posuzovanou dokumentaci.

Rovněž způsob zajištění zpracování posudku je odlišný. Zatímco zajištění zpracování dokumentace je výhradně věcí oznamovatele, u posudku jde o příslušný úřad, který se zpracovatelem posudku uzavírá písemnou smlouvu. Bližší podrobnosti o jejím obsahu jsou stanoveny prováděcím právním předpisem – **vyhláškou MŽP č. 457/2001 Sb.**, o odborné způsobilosti a o úpravě některých dalších otázek souvisejících s posuzováním vlivů na životní prostředí. Příslušný úřad hradí zpracovateli posudku odměnu a teprve následně je částka rovnající se odměně vyúčtována k úhradě oznamovateli.

U posudku již zákon nevyžaduje, aby se na jeho zpracování podílel držitel osvědčení odborné způsobilosti pro oblast posuzování vlivů na veřejné zdraví. Pokud se však jedná o tzv. naturové posuzování ve smyslu § 45i odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny, musí část posudku týkající se vlivů na příznivý stav předmětu ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti zpracovat osoba disponující speciální odbornou autorizací podle § 45i odst. 3 tohoto zákona.

V zájmu vypracování objektivního a komplexního posudku dává zákon jeho zpracovateli právo požadovat na oznamovateli veškeré podklady, které měl k dispozici zpracovatel posudku a také další údaje, které jsou nezbytné

pro zpracování posudku. S tímto oprávněním koresponduje povinnost oznamovatele tyto údaje na vlastní náklady a v zákonem stanovené lhůtě zpracovateli posudku poskytnout.

Povinností zpracovatele posudku je posoudit dokumentaci objektivně a v plném rozsahu (§ 19 odst. 2). Náležitosti posudku uvádí **příloha č. 5 k zákonu**.

Co se týče lhůty pro zpracování, nesmí být překročena doba 60 dnů ode dne, kdy byla dokumentace včetně všech obdržených vyjádření k ní zpracovateli posudku doručena. Zákon nicméně připouští, že v odůvodněných (zejména složitých) případech může být tato doba překročena, avšak maximálně o dalších 30 dnů.

Jakmile zpracovatel posudek dokončí, zašle jej příslušnému úřadu, který jej rozesílá a zveřejňuje stejným způsobem, jako je tomu v případě dokumentace. Stejně jako u dokumentace existuje rovněž u posudku možnost jeho vrácení k doplnění nebo přepracování, a to pokud posudek nesplňuje náležitosti podle zákona.

K posudku je oprávněn každý zaslat příslušnému úřadu své písemné vyjádření. Počátek běhu 30-denní lhůty se počítá stejně jako u dokumentace, tj. ode dne zveřejnění informace o posudku. Lhůta 30 dnů se vztahuje i na dotčené správní úřady a dotčené územní samosprávné celky.

Vypořádání vyjádření z veřejného projednání a možná úprava návrhu stanoviska bude zmíněna v příštím čísle v souvislosti s veřejným projednáním.

PROCES INTEGROVANÉ PREVENCE A OMEZOVÁNÍ ZNEČIŠTĚNÍ – VYJÁDŘENÍ K ŽÁDOSTI – 2. ČÁST

Kolektiv autorů MŽP

K žádosti může **každý** zaslat úřadu své vyjádření, a to ve lhůtě 30 dnů ode dne zveřejnění jejího stručného shrnutí na portálu veřejné správy (§ 8 odst. 2 zákona).

Príslušné správní úřady zasílají svá vyjádření nejpozději do 30 dnů po obdržení žádosti. Jejich vyjádření by mělo obsahovat zejména zhodnocení návrhu závazných podmínek k provozu zařízení, popřípadě návrh dalších závazných podmínek, které navrhuji zahrnout do integrovaného povolení.

K žádosti se může vyjádřit též odborně **způsobilá osoba**. Jejím úkolem je zhodnocení uplatnění nejlepších dostupných technik v provozu zařízení, případně celé žádosti.

Vyjádření odborně způsobilé osoby

Povolující úřad si může k posouzení žádosti vyžádat zpracování odborného vyjádření k aplikaci nejlepších dostupných technik nebo k celé žádosti (§ 11 zákona). K plnění tohoto úkolu může oslovit pouze odborně způsobilé osoby pověřené na základě § 6 zákona. Seznam odborně způsobilých osob Ministerstvo životního prostředí zveřejňuje ve Věstníku Ministerstva životního prostředí a na portálu veřejné správy (<http://portal.gov.cz> prostřednictvím informačního systému IPPC www.mzp.cz/ippc).

Odborně způsobilá osoba se k žádosti o vydání integrovaného povolení vyjádří nejpozději do 45 dnů ode dne, kdy žádost obdržela. Přitom její vyjádření je úřad povinen neprodleně po jeho obdržení zveřejnit po dobu 30 dnů na své úřední desce a na portálu veřejné správy (§ 11 zákona).

Těžištěm odborného vyjádření odborně způsobilé osoby je posouzení aplikace nejlepších dostupných technik v žádosti - dosažení parametrů BAT. Odborné vyjádření je podkladem pro rozhodnutí úřadu, jeho závěry však nejsou pro úřad závazné. Nicméně, pokud si ho úřad ve správním řízení vyžádá, je povinen se s jeho závěry v rozhodnutí vypořádat.

Ústní jednání

5 dnů od uplynutí lhůty k vyjádření účastníků řízení a příslušných správních úřadů nebo 5 dnů ode dne obdržení vyjádření odborně způsobilé osoby (pokud bylo v řízení využito) může úřad nařídit k projednání žádosti ústní jednání (§ 12 zákona). K ústnímu jednání úřad může přizvat kromě účastníků řízení též odborně způsobilou osobu, Českou inspekci životního prostředí a příslušné správní úřady. **Úřad je povinen nařídit ústní jednání vždy, požádá-li o to účastník řízení.**

Ústní jednání je prostorem k vyjasnění požadavků úřadu a provozovatele navzájem a k upřesnění závazných podmínek a uplatnění BAT.

Rozhodnutí o žádosti

Úřad o žádosti provozovatele zařízení rozhodne ve lhůtě do 45 dnů ode dne uplynutí lhůty k vyjádření dle § 9 zá-

kona, tj. od lhůty pro vyjádření příslušných správních úřadů (popř. od obdržení vyjádření odborně způsobilé osoby). Ve složitějších případech může odvolací orgán na žádost úřadu tuto lhůtu prodloužit o 45 dnů.

V závazných podmínkách provozu úřad, popsaných v § 13 odst. 4 zákona, stanoví:

- a) emisní limity (emisními limity jsou rovněž emisní stropy),
- b) opatření k vyloučení rizik možného znečišťování životního prostředí a ohrožování zdraví člověka pocházejících ze zařízení po ukončení jeho činnosti, pokud k takovému riziku či ohrožení zdraví člověka může dojít (např. vypuštění všech médií, jejich bezpečné odstranění, rekultivace, asanace, následná péče po předem danou dobu, monitoring uzavřené skládky),
- c) podmínky zajišťující ochranu zdraví člověka a životního prostředí při nakládání s odpady (např. seznam nebezpečných odpadů, podmínky nakládání, využití nebo odstranění odpadu),
- d) podmínky zajišťující ochranu zdraví člověka, zvířat a ochranu životního prostředí, zejména ochranu ovzduší, půdy, podzemních a povrchových vod, přírody a krajiny (podmínky preventivního charakteru, provozní řády atd.),
- e) další zvláštní podmínky ochrany zdraví člověka a životního prostředí, které úřad shledá nezbytnými s ohledem na místní podmínky životního prostředí a technickou charakteristiku zařízení (podmínky na rámec environmentální výkonnosti BAT),
- f) opatření pro hospodárné využívání surovin a energie (např. energetické využití skládkového plynu, realizace opatření plynoucích z energetického auditu, energetická účinnost přeměny energií),
- g) opatření pro předcházení haváriím a omezování jejich případných následků (např. zabezpečení pohonných hmot, olejů, havarijní plány atd.),
- h) postupy nebo opatření pro provoz týkajících se situací odlišných od podmínek běžného provozu (například uvedení zařízení do provozu, poruchy zařízení, krátkodobá přerušení a definitivní ukončení provozu zařízení), při kterých může vzniknout nebezpečí ohrožení životního prostředí nebo zdraví člověka (zkušební provoz, poruchy, odstávky, najíždění),
- i) způsob monitorování emisí a přenosů, případně technických opatření, včetně specifikace metody měření, včetně jeho frekvence, vedení záznamů o monitorování,
- j) opatření k minimalizaci dálkového přemístování znečištění či znečištění překračujícího hranice států a k zajištění vysoké úrovně ochrany životního prostředí jako celku,
- k) postup vyhodnocování plnění podmínek integrovaného povolení včetně povinnosti předkládat úřadu údaje požadované k ověření shody s integrovaným povolením (každoroční předávání zprávy o výsledcích monitoringu a plnění závazných podmínek, bezodkladné informování KÚ při překročení emisního limitu s vlastním návrhem nápravných opatření atd.).

V odůvodnění rozhodnutí o vydání integrovaného povolení se úřad musí vypořádat s připomínkami obsaženými ve vyjádřeních podaných podle § 8 až 11 zákona – vyjádření veřejnosti, účastníků řízení, příslušných správních orgánů a odborně způsobilé osoby.

Úřad je povinen zahrnout podmínky obsažené ve vyjádření příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví (podmínky týkající se zejména vibrací a hluku).

Úřad dále musí zahrnout požadavky k ochraně životního prostředí ze stanoviska k posouzení vlivů na životní prostředí, popř. musí uvést důvody, proč nejsou zahrnuty, nebo jsou zahrnuty jen částečně.

Závazné podmínky provozu musí vždy zahrnovat podmínky, postupy a opatření, které by jinak byly stanoveny na základě zvláštních právních předpisů, podle kterých by byla vydána rozhodnutí, stanoviska, vyjádření a souhlasy, které se nahrazují integrovaným povolením. Seznam všech správních aktů, které se nahrazují integrovaným povolením, zveřejňuje Ministerstvo životního prostředí v informačním systému IPPC (www.mzp.cz/ippc).

Pokud z řízení vyplývá, že daný záměr neodpovídá požadavkům zákona a zvláštních právních předpisů nebo že není možno z technických důvodů splnit závazné podmínky povolení pro provoz zařízení, úřad žádost zamítne (§ 13 odst. 2 zákona). Zamítnutí žádosti musí být stejně jako každé správní rozhodnutí odůvodněno.

Ve lhůtě 15 dnů může podat proti konečnému rozhodnutí (tj. integrovanému povolení nebo zamítnutí žádosti) účastník řízení odvolání. Rozhodnutí, proti kterému se již nelze odvolat, tj. odvolání nebylo ve lhůtě 15 dnů podáno, je v právní moci a musí být do 7 dnů zasláno Ministerstvu životního prostředí a na dobu 60 dnů zveřejněno na Internetu. Na úřední desce kraje je zveřejněna informace o tom, kdy a kde je možné do rozhodnutí nahlédnout.

Odvolání

Účastníci řízení mají možnost podat proti rozhodnutí (tj. integrovanému povolení a podmínkám v něm obsaženým) odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Odvolacím orgánem je Ministerstvo životního prostředí. Podle § 13 odst. 7 zákona se k odvolání proti rozhodnutí o žádosti o vydání integrovaného povolení vyjadřuje **Ministerstvo průmyslu a obchodu** nebo **Ministerstvo zemědělství** podle oblasti jejich působnosti. Ve svém vyjádření posuzují, zda došlo k pochybení při použití nejlepších dostupných technik při stanovení závazných podmínek provozu.

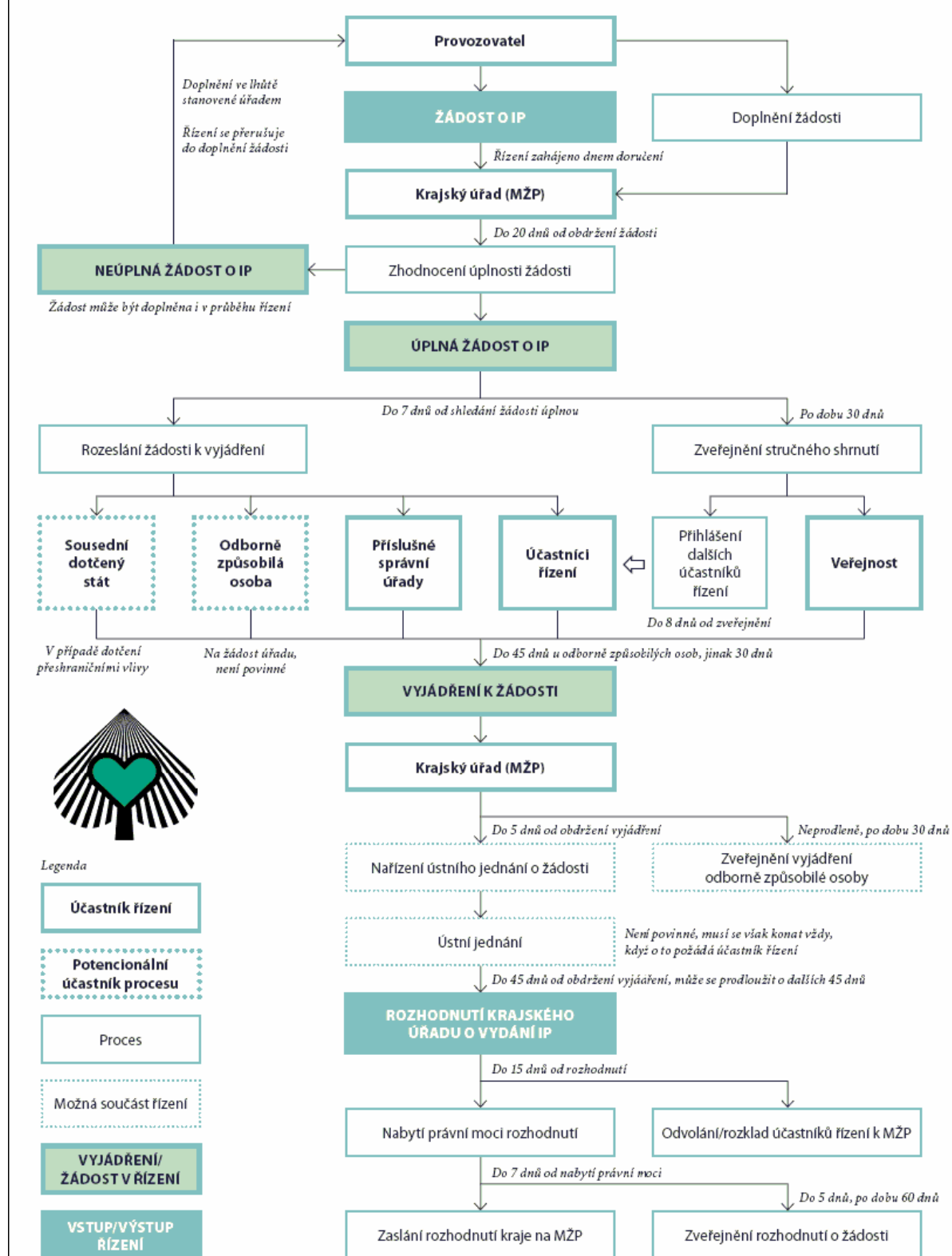
Dále se **Ministerstvo zdravotnictví** vyjadřuje z hlediska ochrany veřejného zdraví.

Ministerstvo životního prostředí při vydání rozhodnutí o odvolání nebo rozkladu z těchto vyjádření vychází.

Správní poplatky

Na vydání integrovaného povolení k provozu zařízení uvedenému v příloze č. 1 k zákonu (tj. zařízení, která musí povolení získat povinně) se vztahuje správní poplatek **30 000 Kč**. Pokud provozovatel žádá o integrované povolení nad rámec svých zákonných povinností (tj. dobrovolně) je správní poplatek pouze 5 000 Kč.

SCHEMA PROCESU VYDÁVÁNÍ INTEGROVANÉHO POVOLENÍ

Obr. 1: Schéma procesu vydávání integrovaného povolení

ZAMĚŘENÍ ČASOPISU

Časopis je zaměřen na problematiku technické ochrany životního prostředí ve vztahu k posuzování vlivů na životní prostředí, strategickému posuzování a integrované prevenci a omezování znečištění včetně zaměření na jednotlivé složky životního prostředí a ochranu veřejného zdraví.

INSTRUKCE PRO AUTORY

Název (Times New Roman, tučně, velikost písma 14)

BIOPLYN – ZDROJ ENERGIE NEBO EKOLOGICKÝCH PROBLÉMŮ

Zdeněk Pastorek

vynechat řádek, adresa autora, kontakt

(Times New Roman, kurzíva, velikost písma 12)

Ing. Zdeněk Pastorek, CSc.

Výzkumný ústav zemědělské techniky, v.v.i.,

Praha 6 – Ruzyně

e-mail: zdenek.pastorek@vuzt.cz

Abstrakt

vynechat řádek, v anglickém jazyce

(Times New Roman, velikost písma 10, max. 10 řádků) neformátovat text

Klíčová slova: (Times New Roman, kurzíva, max. počet 7)

Úvod

Metodika

Analýza

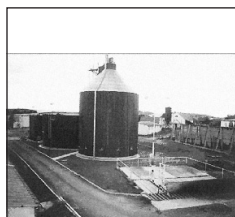
Dosažené výsledky

Doporučení a závěr

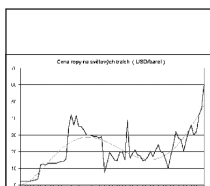
Použitá literatura (Times New Roman, velikost písma 12), seřadit podle abecedy

ŘÍHA, J. Regionální operační programy, nejistoty a rizika. In: Odborný časopis požární ochrany, integrovaného záchranného systému a ochrany obyvatelstva, roč. VI, č. 1, s. 21–23. ISSN 1213-7057. URL: <http://www.mvcr.cz/casopisy/112/2007/leden/index.html>

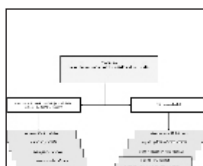
Obr., Graf, Foto, Tab.

Foto 1: Zemědělská bioplynová stanice Trhový Štěpánov

Graf 1: Vývoj cen ropy (podle údajů Eurostatu)

Obr. 1: Rozdělení druhů biomasy jako zdroje energie a průmyslových surovin

Zdroj	Celková roční emise amoniaku
Velký zdroj znečišťování	nad 5 t NH ₃ . rok ⁻¹
Střední zdroj znečišťování	5 – 10 t NH ₃ . rok ⁻¹
Malý zdroj znečišťování	do 5 t NH ₃ . rok ⁻¹

Tab. 2: Nový způsob kategorizace zemědělských zdrojů (Zdroj: nařízení vlády č. 615/2006 Sb.)

Příklady citací:

Monografická publikace

KOSEK, Jiří. Html – tvorba dokonalých stránek: podrobný průvodce. Ilustroval Ondřej Tůma. 1. vyd. Praha: Grada, 1998. 291 s. ISBN 80-7169-608-0.

Části a stati v monografiích

Kapitoly v knize – jeden autor

KOSEK, J. Html – tvorba dokonalých stránek: podrobný průvodce. Ilustroval Ondřej Tůma. 1. vyd. Praha: Grada, 1998. 291 s. ISBN 80-7169-608-0. Kapitola 12, Kaskádové styly dokumentu, s. 177–199.

Kapitoly v knize – různí autoři

TOMAN, M. – KREJČÍ, J. Imunita proti infekci. In Veterinární imunologie. 1. vyd. Praha: Grada, 2000. Kapitola 4, s. 153–229.

Příspěvek ve sborníku

URBAN, Rudolf. Možné přístupy k objektivizaci výdajů v resortu obrany. In Objektivizace výdajů z veřejných rozpočtů. Sborník referátů z teoretického semináře pořádaného katedrou veřejné ekonomie EDF MU v Brně ve spolupráci s Asociací veřejné ekonomie. Brno: Masarykova univerzita v Brně. Ekonomicko správní fakulta. Katedra veřejné ekonomie, 1997. Část 4. Obrana a životní prostředí. s. 265–271.

Seriálová publikace

CHIP: magazín informačních technologií. Praha: Vogel, 1990–. ISSN 1210-0684.

Články v seriálových publikacích

VAN DER VET, P. E. – MARS, N. J. I. Condocet query engine: an engine for coordinated index terms. Journal of the American society for information science, May 1999, vol. 42, no. 6, s. 485–492.

Elektronické zdroje

V případě elektronických zdrojů je třeba uvést také povinné údaje:

Druh média (nosiče) – u online seriálu, programu a databází. Podle normy ISO 690-2e by tento údaj měl být i u všech dalších online zdrojů (www stránek, dokumentu na FTP apod.)

[online]

[CD-ROM]

[disketa 3,5"]

Přístup ke zdroji – u všech on-line dokumentu povinný údaj.

URL <<http://www.willey.com>>

<<http://www.willey.com>>

Dostupné z: <http://www.willey.com>

EIA – IPPC – SEA ■ Ročník XVI, číslo 2/2011 ■ Vychází 4x ročně ■ Vydává Ministerstvo životního prostředí ve spolupráci s CENIA, českou informační agenturou životního prostředí ■ Otištěné příspěvky byly posouzeny redakční radou složenou ze zástupců MŽP a CENIA; nemusí vždy vyjadřovat stanovisko MŽP ■ Redakce CENIA, Litevská 1174/8, 100 05 Praha 10, tel. 267 225 243, www.cenia.cz ■ sazba Impax, spol. s r.o. ■ ISSN – online verze 1801-6901